

آندره ژید

محاكمه

ترجمه حسن هنرمندی

۷۳

سرشناسه:	Gide, Andre paul ژید، آندره پل گیوم، ۱۸۶۹-۱۹۵۱م.
عنوان و پدیدآور:	محاكمه / آندره ژید؛ ترجمه حسن هنرمندی
مشخصات نشر:	تهران: مصدق، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهری:	۱۲۰ ص.
شابک:	978-600-7436-99-8
وضعیت فهرست نویسی:	فیبا
یادداشت:	عنوان اصلی: Le Proces
یادداشت:	کتاب حاضر اقتباسی نمایشی از محاكمه فرانتس کافکا است.
موضوع:	نمایشنامه‌های فرانسه - قرن ۲۰ م.
سناسه افزوده:	هنرمندی، حسن - ۱۳۰۷ - ۱۳۸۱ مترجم
سناسه افزوده:	کافکا، فرانتس - ۱۸۸۳ - ۱۹۲۴ محاكمه.
رده‌بندی کنگره:	PQ۲۶۲۱/۵۴م۳ ۱۳۹۶
رده‌بندی دی‌سی:	۸۴۲/۹۱۲
سمار شابخانه ی:	۵۰۰۴۱۸۰

خیابان دانشگاه، پلاک ۵۲، راه وحید نظری، شماره ۵۲

تلفن: ۶۶۴۶۸۸۵۱ - ۶۶۴۰۰۰۰۰

www.Jamipub.com

info@jamipub.com

@Jamipub

@mosadeghpublishing

@Jamipub

@mosadeghpublishing

jamipub

mosadeghpublishing

محاكمه

آندره ژید

مترجم: حسن هنرمندی

چاپ اول: ۱۳۹۷

شمارگان: ۳۰۰ جلد

چاپ: فراین

حق چاپ محفوظ است

شابک: ۸-۹۹-۷۴۳۶-۶۰۰-۹۷۸

ISBN: 978 - 600 - 7436 - 99 - 8

۱۲۵۰۰ تومان

فهرست

۵	یادداشتی بر روی دیوچه
۷	بازیگران
۹	بخش اول
۱۱	صحنه اول
۳۰	صحنه دوم
۵۹	بخش دوم
۶۱	صحنه اول
۶۶	صحنه دوم
۹۰	صحنه سوم

یادداشتی به جای دیباچه

ابتدا باید این نکته را روشن کنم. بی ژان - لویی بارو Jean - Louis Barrault این «ما» شما، قتیاس از رمان مشهور کافکا وجود نمی داشت، همچنین ترجمه من از هملت که کارگردانی او شهرت پیروزمندانه ای نصیبش کرده است. من در یادداشت های روزانه ام دیدارم را با او یادداشت کرده ام، روز چهارم ماه مه ۱۹۴۲ بود. فردای آن روز می باید با کشتی به تونس می رفتم. همانجایی که در سراسر دوران اشغال دردناک آلمان درگیر مانده بودم. «ژان لویی بارو» و «ما» «رونو» مرا به ناهار دعوت کردند. غذای بسیار خوبی بود که بهترین خالاره را از آن به یاد نگهداشته ام. در طول غذا بازیگر بزرگ ما به من اصرار کرد که ترجمه ام را از هملت، که بیست سال پیشتر فقط اولین پرده اش را دیده بودم، به پایان برسانم. او در خواهش خود چندان اصرار دوستانه به کار برد که من به محض پیاده شدن در تونس خود را به آن مقید کردم و از کار باز نایستادم مگر آنکه آن را کاملاً به پایان بردم.

ژان لویی بارو همچنین آن روز از برنامه اش درباره روی صحنه بردن کافکا با من سخن گفت و از من پرسید آیا می پذیرم به او کمک کنم یا نه؟ من برای این کتاب عجیب ستایشی شدید داشتم اما به او گفتم که پیش از

تصمیم گرفتن باید آن را دوباره بخوانم. همین کار را کردم. و باید اعتراف کنم که ابتدا دشواری‌هایی که چنین اقتباسی در بر داشت در چشم من غلبه‌ناپذیر جلوه می‌کرد. اما این کار اهانتی بود به نبوغ ژان لویی بارو. در بازگشتم به فرانسه در سال ۱۹۴۵ بار دیگر بارو به اصرار افزود. او نیز به نوبه خود درباره این داستان کار کرده و نوعی فیلمنامه به تفصیل آرایشی بیشتر از من آگاهی داشت با بدترین دشواری‌ها آنچنان ماهرانه و دلیرانه در می‌آویخت که من تنها هرگز جرأتش را نمی‌داشتم اما با پشتیبانی او علاقه‌مندان را به خطر دادم. بنابراین فقط بایستی به استخوان‌بندی نمایشنامه که از من سپرده بود، گوشتی می‌افزودم. به زودی مجذوب و مغلوب و هیجان‌زده شدم و با شادی و پشتکار و شوق به کار پرداختم. علاوه بر این غالباً جز بهر بردی از ترجمه عالی ولایات «Vialatte» کاری نداشتم و به ندرت از خود چیزی افزودم بلکه هر چه بیشتر کوشیدم جا را به کافکا بسپارم زیرا می‌خواستم همه منظور او را مراعات کنم. اگر این کار توفیقی را - که گمان می‌برم - بخور آن است - به دست آورد (زیرا من آن را در این قالب و در این نمایش و بُرد، فوق‌العاده می‌بینم) افتخار آن خاصه سهم ژان لویی بارو است که پیشگام و آفریننده و اجراکننده آن است.